

Sygn. akt IC 600/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 października 2015 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Izabela Kosińska - Szota

Protokolant: Natalia Stokłosa

po rozpoznaniu w dniu 26 października 2015 roku w Kłodzku

na rozprawie

sprawy z powództwa A. D.

przeciwko M. B.

o zwolnienie zajętego przedmiotu spod egzekucji

I. zwalnia spod egzekucji prowadzonej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w K.D. S., poprzednio E. K. ruchomości zajęte w dniu 26 lipca 2013 roku w sprawie KM (...): stół i osiem krzeseł, telewizor S.ser. (...), zestaw kina domowego S. (...) (5 głośników, subwower), ława stołowa, witryna dwudrzwiowa przeszklona, narożnik skórzany, przyrząd sportowy (steper) (...), (...) i monitor (...);

II. zasądza od pozwanego M. B. na rzecz powódki A. D. kwotę 3 169 (trzy tysiące sto sześćdziesiąt dziewięć) zł tytułem kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Powódka A. D. w pozwie skierowanym przeciwko pozwanemu M. B. wniosła o zwolnienie od egzekucji ruchomości wymienionych w protokole zajęcia sporządzony przez komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w K.E. w sprawie o sygnaturze akt (...) w postaci stołu i ośmiu krzeseł, telewizora S. seria (...), zestawu kina domowego S. (...) (5 głośników i subwower), ławy stołowej, witryny dwudrzwiowej przeszklonej, narożnika skórzanego, przyrządu sportowego (stepper) (...), (...) i monitora 19 (...) nr (...) oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu wskazała że na wniosek M. B. komornik prowadzi egzekucję przeciwko D. D. małżonkowi powódki i dokonał zajęcia ruchomości znajdujących się w domu należącym do powódki. powódka zarzuciła, że dom oraz znajdujące się w nim przedmioty nie należą do dłużnika, lecz stanowią ich własność i w dniu 6 marca 2012 roku powódka i D. D. zawarli umowę majątkową małżeńską oraz dokonanie podziału majątku. powódka wskazała że cież zajętych przedmiotów została i podarowana przez matkę i nie stanowiła nigdy własności D. D., dlatego ruchomości te nie stały się przedmiotem umowy o podział majątku wspólnego. ponadto powódka podniosła o jej mąż nie zamieszkuje w jej nieruchomości lecz miejscowości Ł., nie korzysta ze znajdujących się w niej przedmiotów i nie są one w jego władaniu, w związku, z czym przepis art. 845 § 2 k.p.c. nie może znaleźć stosowania. Powódka zarzuciła, że zajęcie ruchomości wskazanych w pozwie narusza jej prawa jako właściciela, a nadto że przeciwko powódce jako małżonce dłużnika nie została nadana klauzula wykonalności dlatego prowadzenie egzekucji z jej majątku jest bezprawne.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości wskazując, że bezspornym jest, że przeciwko D. D. małżonkowi powódki toczy się postępowanie egzekucyjne prowadzone przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w K. pod sygn. Km (...). Pozwany zarzucił, że prowadzona przeciwko dłużnikowi egzekucja jest bezskuteczna, a zawarcie umowy majątkowej małżeńskiej przez powódkę i dłużnika skutkowało tym, że powódce przypadło wyłączone prawo własności większości składników majątku wspólnego. Pozwany wskazał, że zawiadomił prokuraturę o podejrzeniu popełnienia przestępstwa utrudniania egzekucji. Ponadto pozwany podniósł, że w trakcie postępowań sądowych dłużnik utrzymywał, że jego sytuacja materialna jest dobra, że udzielał pozwanemu pożyczek oraz, że wspólnie z powódką prowadzili gospodarstwo domowe i zarządzali majątkiem wspólnym. Zdaniem pozwanego, nieprawdopodobnym jest, by małżonkowie którym – jak twierdzą – dobrze się powodzi nie dokonywali zakupów sprzętów domowych, ponadto powódka nie wskazała za jakie środki i przez kogo zostały nabyte ruchomości. Ruchomości te, zdaniem pozwanego służyły dłużnikowi i stanowiły jego własność.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka A. D. w 1999 r. ukończyła technikum i podjęła staż w S., a następnie w Urzędzie Gminy w W.. Powódka otrzymywała wynagrodzenie za pracę podjętą na stażu. W tym czasie powódka mieszkała w domu rodziców. Do zajmowanego pokoju powódka kupiła witrynę dwudrzwiową przeszkloną, ławę i przyrząd do ćwiczeń (stepper, orbitrek). Przyrząd do ćwiczeń został zakupiony na giełdzie, nie był nowy. Powódka otrzymywała też pieniądze od swego ojca, który był marynarzem i często przebywał poza domem.

Dowód:

- zeznania powódki A. D. – k.275
- zeznania świadka D. D. – k.180
- zeznania świadka G. G. – k.188

W dniu 8 maja 2001 r. powódce A. D. została darowana przez jej matkę G. G. nieruchomość zabudowana budynkiem mieszkalnym jednorodzinym położona w W. przy ul. (...).

Dowód:

- akt notarialny z dnia 08.05.2001 r. – k.28 – 29
- wydruk księgi wieczystej (...) – k.30 - 39

Powódka A. D. i jej małżonek D. D. zawarli związek małżeński w dniu 1 października 2001 r. Łączył ich ustrój wspólności majątkowej.

Okoliczność bezsporna

Po stażu powódka podjęła w 2002 r. pracę w Urzędzie Gminy w W., a następnie w U. M. we W..

Dowód: zeznania powódki – k.275

Powódka otrzymała od rodziców stół rozkładany i 8 krzeseł, które wcześniej stanowiły własność jej babki. Rzeczy te poddane zostały renowacji. Wyprowadzając się do darowanej nieruchomości powódka otrzymała od matki wcześniej obiecany narożnik skórzany, a także pieniądze 4 000 – 6 000 zł na telewizor i kino domowe. Matka powódki zaznaczała, że darowizny są tylko dla niej Organy (...) zostały zakupione przez ojca dłużnika wnuczce (córce powódki i dłużnika)

Dowód:

- zeznania świadka D. D. – k.180

- zeznania świadka G. G. – k.188

- zeznania powódki – k.275

Witryna przeszklona, narożnik skórzany, ława, stół i osiem krzeseł, telewizor i kino domowe stały w domu powódki.

Dowód:

- zeznania świadka T. J. – k.122 – 123

- zeznania pozwanego M. B. – k.275 verte

W trakcie trwania związku małżeńskiego powódka ze środków z majątku osobistego nabyła monitor (...)”. Powódka posiadała te środki z darowizn pochodzących od rodziców.

Dowód: zeznania powódki – k.275

W dniu 6 marca 2012 r. powódka i jej mąż D. D. ustanowili ustrój rozdzielności majątkowej zawierając umowę majątkową małżeńską. Tego samego dnia dokonali podziału majątku wspólnego, w skład którego wchodziła działalność gospodarcza i ruchomości związane z prowadzoną działalnością gospodarczą. Wśród ruchomości podlegających podziałowi nie było stołu i 8 krzeseł, telewizora S., zestawu kina domowego S., ławy stołowej, witryny dwudrzwiowej przeszklonej, narożnika skórzanego, przyrządu sportowego (steppera), (...) 61 i monitora marki S..

Dowód:

- akty notarialne z dnia 06.03. (...). z załącznikami – k.14 – 15, 16 – 22, k.23 - 27

- faktury VAT – k.78 – 80

D. D. wyprowadził się z nieruchomości powódki w czerwcu 2013 r.

Dowód:

- zeznania świadka D. D. – k.180

- zeznania powódki – k.275

W dniu 17 lipca 2013 r. D. D. wynajął od A. B. mieszkanie położone w Ł.nr(...)składającego się z pokoju i kuchni.

Dowód:

- umowa najmu lokalu mieszkalnego – k.12 – 13

- zeznania świadka D. D. – k.180

Pozwany M. B. prowadzi egzekucję przeciwko D. D.. Egzekucję prowadził Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w K. E. K. pod sygn. Km (...), a obecnie prowadzi ją Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w K.D. S..

okoliczność bezsporna

W dniu 26 lipca 2013 roku ówczesna Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w >

Dowód:

- protokół zajęcia ruchomości – k.10 – 11

- zeznania świadka E. K. – k.136

Powódka informowała komornika w czasie zajęcia, że rzeczy stanowią jej majątek. Powódka i jej mąż powoływali się na rozdzielną majątkową.

Dowód:

- zeznania świadka D. D. – k.180

- zeznania świadka E. K. – k.136

- zeznania powódki – k.275

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało uwzględnieniu.

Sąd ustalił stan faktyczny w oparciu o dowody z dokumentów, które nie były kwestionowane co do ich prawdziwości i autentyczności oraz dowody osobowe, które podlegały wnikliwej ocenie, również w odniesieniu do pozostałych dowodów.

W myśl przepisu art.845 § 2 k.p.c. zająć można ruchomości dłużnika będące bądź w jego władaniu, bądź we władaniu samego wierzyciela, który do nich skierował egzekucję. Ruchomości dłużnika będące we władaniu osoby trzeciej można zająć tylko wówczas, gdy osoba ta zgadza się na ich zajęcie albo przyznaje, że stanowią one własność dłużnika, oraz w wypadkach wskazanych w ustawie.

Jednocześnie wskazać należy na treść przepisu art. 776¹ § 1 k.p.c., zgodnie z którym tytuł wykonawczy wystawiony przeciwko dłużnikowi pozostającemu w związku małżeńskim jest podstawą do prowadzenia egzekucji nie tylko z majątku osobistego dłużnika, lecz także z pobranego przez niego wynagrodzenia za pracę lub dochodów uzyskanych z prowadzenia przez niego innej działalności zarobkowej oraz z korzyści uzyskanych z jego praw autorskich i praw pokrewnych, praw własności przemysłowej oraz innych praw twórcy.

Z przepisu art. 776¹ § 1 k.p.c. wynika, że komornik mógł prowadzić przeciwko D. D. egzekucję z jego majątku osobistego oraz z wynagrodzenia za pracę lub z dochodów. Przeciwnie powódce jako małżonce dłużnika nie została nadana klauzula wykonalności. Komornik mógł też zająć ruchomości znajdujące się we władaniu bądź współwładaniu, nawet jeśli nie stanowiły jego własności.

W myśl przepisu art.841 § 1 k.p.c. osoba trzecia może w drodze powództwa żądać zwolnienia zajętego przedmiotu od egzekucji, jeżeli skierowanie do niego egzekucji narusza jej prawa.

Z protokołu zajęcia ruchomości wynika, że w czasie zajęcia w nieruchomości powódki obecny był dłużnik, który podał, że właścicielem zajętych rzeczy jest powódka.

Jak wynika z zeznań świadka G. G. witryna, ława, orbitrek (stepper), telewizor, stół i krzesła, narożnik i organy stanowiły niewątpliwie jej majątek osobisty. Za spójne uznać należy zeznania G. G., zeznania świadka D. D. oraz powódki. Wynika z nich jednoznacznie, które ruchomości powódka otrzymała i w jakich okolicznościach, a które kupiła przed zawarciem związku małżeńskiego, które ze środków pochodzących z darowizn. Na podstawie zeznań powódki oraz świadków G. G. i D. D. Sąd ustalił, że przed zawarciem związku małżeńskiego powódka nabyła ławę stołową, witrynę dwudrzwiową przeszkloną i przyrząd do ćwiczeń (stepper). W darowiźnie po zawarciu związku małżeńskiego otrzymała stół i 8 krzeseł oraz narożnik skórzany. Z pieniędzy pochodzących z darowizn od rodziców w trakcie trwania związku małżeńskiego powódka nabyła telewizor i kino domowe marki S. oraz monitor (...). Świadek

G. G. konsekwentnie zeznała, że darowizn dokonywała tylko na rzecz córki, czyniąc tak jak jej matka. Brak jest jakiegokolwiek dowodu wykazującego, że darowizny ruchomości, czy środków pieniężnych były czynione dla powódki i jej męża. Ponadto, organy (...) zostały podarowane przez teścia powódki jej córce, czyli wnuczce teścia.

Zeznania świadka J. J. w istocie nie podważają zeznań pozostałych świadków oraz powódki. Świadek ten zeznał, że był wraz z dłużnikiem D. D., kiedy ten kupował telewizor i dvd, czy też playstation. Wskazywał, że płacił ze te rzeczy D. D.. Stwierdzić jednak należy, że ta okoliczność nie przesądza o tym, iż rzeczy te istotnie zostały nabyte ze środków pochodzących z majątku wspólnego. Jak wynika z zeznań świadków G. G. i D. D. oraz powódki, jej matka przekazała jej pieniądze na zakup telewizora 4 000 – 6 000 zł, G. G. wskazała, 5 000 – 6 000 zł. Powódka zeznała, że ze środków tych zakupiła też kino domowe. Tym samym nabycie rzeczy ze środków pochodzących z majątku osobistego nie spowodowało, że rzecz ta weszła w skład majątku wspólnego, ponieważ nastąpiła tzw. subrogacja. Bez znaczenia jest, kto nabywał daną rzecz, lecz znaczenie ma z czyich środków została nabyta. Zwrócić nadto należy uwagę, że świadek J. J. przypomniał sobie, że D. D. wraz z telewizorem nabywał kino domowe, dopiero wtedy, kiedy przewodniczący zadając mu pytanie wymieniał ruchomości. Świadek ten powoływał się, że na pewno nabywane przedmioty były marki S., zeznając jednak nie wskazał, że druga, oprócz telewizora, nabywana rzecz, miała 5 głośników i subwower, a jak wiadomo dvd, czy playstation to pojedyncze urządzenie. Również zeznania tego świadka co do nabycia przez powódkę i dłużnika witryny i narożnika nie podważają pozostałych dowodów co do tego, że stanowiły własność powódki. Świadek podał, że widział jak rzeczy te były przywożone, jednak nie miał wiedzy, kto za nie płacił, widział jednak te rzeczy w domu powódki po tym, jak w nim zamieszkała wraz z dłużnikiem. Z zeznań tych nie wynika, skąd miały być przywożone te rzeczy, czy chodziło o tę samą witrynę, która została zajęta, czy też o inną. Świadek ten zeznając podał, że jedną z witryn dłużnik odsyłał, ponieważ dostarczono inną.

Zeznania pozwanego także nie podważyły zeznań świadków zawnioskowanych przez powódkę i zeznań powódki. Pozwany wskazał, że bywał w domu matki powódki, nie widział tych mebli, ale przyznał, że nie do wszystkich pokoi wchodził. Nie sposób ustalić na podstawie zeznań pozwanego faktów, które jednoznacznie wskazywałyby okoliczności przeciwne dla stanowiska powódki. Pozwany podawał, że telewizor to „raczej własność wspólna”, ławę i witrynę pozwany „kojarzy” i „uważa”, że były nowe, narożnik skórzany „raczej nowy”, ponieważ mówili (powódka i dłużnik), że ich stać. Pozwany zeznał też, że nie wie co kupowali do majątku wspólnego. Tak niejednoznaczne zeznania nie są wystarczające dla uznania, iż ruchomości zajęte 26 lipca 2012 r. stanowiły własność dłużnika lub jego współwłasność.

W związku z tym, ani zeznania świadka J. J., ani zeznania pozwanego nie dowiodły, że zajęte ruchomości stanowiły majątek wspólny powódki i jej męża, a którego nie objęli podziałem z 6 marca 2012 r. Pozwany powołał, że w toku postępowania sądowego dłużnik i powódka dokonali wyłączenia wspólności majątkowej i podział ten uniemożliwia mu zaspokojenie, to przecież pozwany jako wierzyciel dłużnika D. D. mógł skorzystać z uprawnienia z art.527 k.c.

Jeżeli zajęcia dokonano zgodnie z warunkami wskazanymi w art. 845 k.p.c. (np. zajęcie ruchomości będących we władaniu dłużnika, a osoba trzecia twierdzi, że stanowią jej własność), osoba zainteresowana powinna bronić swoich praw w drodze powództwa o zwolnienie zajętego przedmiotu od egzekucji (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 19 listopada 2008 r. III CZP 105/08).

Zdaniem Sądu, powódka udowodniła, że zajęte ruchomości stanowiły jej majątek osobisty. W istocie, choć nie ma to wpływu na powództwo ekscydencyjne w niniejszej sprawie, poza zainteresowaniem Sądu pozostawała okoliczność, czy ruchomości te znajdowały się we władaniu czy raczej współwładaniu dłużnika, bo o takim tylko ewentualnie można byłoby mówić. Powódka podała, że na ok. 1,5 miesiąca przed zajęciem dłużnik wyprowadził się, następnie wynajął mieszkanie w innej miejscowości. W dniu zajęcia, dłużnik przebywał w nieruchomości powódki, ponieważ tam było jego biuro. Ponadto świadek ten zeznał, że w nieruchomości tej spotyka się z dziećmi. Skoro nastąpiło zajęcie ruchomości stanowiących majątek osobisty powódki, to służyło jej prawo do wniesienia powództwa z art.841 § 1 k.p.c. i udowodnienie, że istotnie rzeczy są jej własnością.

W rozstrzyganej sprawie należy mieć na względzie, że w dniu 6 marca 2012 r. ustała między małżonkami powódką A. D. i dłużnikiem D. D. wspólność ustawowa małżeńska, która przekształciła się we współwłasność ułamkową i małżonkom

co do składników majątku wchodzącym do ich majątku wspólnego przysługiwały udziały po 1/2. Współwłasność została zniesiona w wyniku podziału majątku wspólnego dokonanego tego samego dnia. Umowa podziału majątku z dnia 6 marca 2012 r., jak wynika z aktu notarialnego, obejmowała cały ich majątek wspólny. W akcie notarialnym dotyczącym umownego podziału majątku oraz załącznikach nr 1 – 3 nie zostały wymienione ruchomości określone w protokole zajęcia jako składniki majątku wspólnego, a contrario, stanowiły one własność jednego z małżonków, również przez dniem ustania wspólności majątkowej. Powódka wykazała zawnioskowanymi dowodami, że zajęte w dniu 26 lipca 2013 r. ruchomości, nie stanowiły ruchomości uprzednio objętych wspólnością ustawową, które przypadłyby jej w wyniku podziału majątku, lecz stanowiły jej majątek osobisty. Jak wynika z przepisu art.33 k.r. i o. (zmienianego kilkakrotnie w trakcie trwania wspólności ustawowej powódki i dłużnika), zasadniczo do majątku osobistego każdego z małżonków zawsze wchodziły przedmioty majątkowe nabyte przed powstaniem wspólności ustawowej i przedmioty majątkowe nabyte przez dziedziczenie, zapis lub darowiznę, chyba że spadkodawca lub darczyńca inaczej postanowił. Na te okoliczności powołała się powódka wskazując na darowizny pieniężne od każdego z rodziców, od rodziców wspólnie, darowizny przedmiotów.

Skoro ruchomości te nie wchodziły uprzednio do majątku wspólnego, to nie mogą stanowić przedmiotu egzekucji tym bardziej, że przeciwko powódce nie została nadana klauzula wykonalności z ograniczeniem jej odpowiedzialności do majątku objętego wspólnością ustawową. Ponadto, gdyby pozwany zdołał wykazać, że wszystkie ruchomości, bądź ich część wchodziły uprzednio w skład majątku, to egzekucji w związku z dokonanym podziałem majątku, a wobec braku klauzuli wykonalności przeciwko powódce, podlegałby jedynie udział dłużnika w tych ruchomościach.

Ze względu na powyższe, Sąd powództwo uwzględnił i zwolnił zajęte ruchomości od egzekucji prowadzonej obecnie przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Kłodzku D. S..

Na marginesie wskazać wypada, że również bez znaczenia pozostają okoliczności związane z wysokością zarobków powódki w czasie trwania związku małżeńskiego. Rzeczą pozwanego było udowodnienie, zgodnie z art. 6 k.c., że z majątku wspólnego powódka i jej mąż nabywali zajęte ruchomości.

Sąd oddalił wniosek o zawieszenie postępowania na podstawie art.177 § 1 pkt 1 kpc ze względu na toczące się przed Sądem Okręgowym w L.postępowanie z powództwa D. D.przeciwko M. B.o pozbawienie tytułu wykonawczego będącego podstawą egzekucji w sprawie Km (...)wykonalności, ponieważ niniejszy proces nie zależał od wyników postępowania w tamtej sprawie. Jeżeli powództwo w tamtej sprawie zostałoby uwzględnione, to niniejsze stałoby się bezprzedmiotowe, natomiast oddalenie powództwa w tamtej sprawie, pozostałoby bez wpływu na niniejszą, którą Sąd i tak musiałby rozstrzygnąć, czy to pozytywnie, czy negatywnie dla powódki.

Sąd oddalił również wnioski dowodowe pozwanego z akt postępowania przygotowawczych. Prowadzenie takich postępowania nie jest dowodem, na okoliczność ustalenia, czy ruchomości zajęte w sprawie Km (...)stanowiły majątek wspólny, czy osobisty, natomiast podlegałyby takie dowody ocenie w kontekście przepisu art.527 i nast. k.c. Wnioskowane przez pozwanego dowody w postaci dokumentów znajdujących się w aktach Sądu Rejonowego w Wołowie o sygn. akt (...) i (...), na okoliczność treści zapadłych orzeczeń oraz treści protokołów rozpraw, w tym szczególności zeznań powódki dotyczących sytuacji materialnej jej i dłużnika oraz dokumentów znajdujących się w aktach postępowania egzekucyjnego Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Kłodzku o sygn.. akt Km (...), w szczególności protokołów zajęcia ruchomości, w tym oświadczeń stron co do ich własności, a także wnioski dowodowe powódki z akt egzekucyjnych Km (...), również nie mogły być uwzględnione w kontekście treści przepisu art.232 k.p.c. zgodnie z którym Strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Sąd może dopuścić dowód niewskazany przez stronę. Wniosek dowody zarówno dotyczący dokumentów z akt spraw cywilnych, jak i egzekucyjnych po pierwsze nie precyzuje, z jakich dokumentów konkretnie pozwany wnosi o przeprowadzenie dowodu i na jakie konkretnie okoliczności. Sąd nie jest uprawniony dokonywać wyboru dokumentów zgromadzonych w aktach spraw, czy to cywilnych, czy karnych, egzekucyjnych lub innych. Pozwany winien był wskazać z jakich orzeczeń – wyroków czy postanowień, z jakich dokumentów w aktach egzekucyjnych żąda przeprowadzenia dowodu i na jaką okoliczność, wszak miały to być dowody istotne dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Sąd nie jest pełnomocnikiem żadnej ze stron, by dokonywać takich czynności

za stronę, zwłaszcza reprezentowaną przez profesjonalnego pełnomocnika. Sąd tylko wyjątkowo w procesie może działać z urzędu i w zasadzie w sytuacjach, gdy jedna, bądź obie strony nie są reprezentowane przez profesjonalnych pełnomocników. Po drugie, dowody z protokołów rozpraw w tych sprawach cywilnych i orzeczeń, jak też dokumenty z akt komorniczych winny być dołączone do odpowiedzi na pozew, co nie zostało uczynione, a brak było wniosku o zwrócenie się o akta tych spraw. Wniosek o akta byłby jednak niezasadny, ponieważ sprawy te dotyczyły pozwanego, a więc mógł uzyskać te dokumenty i dołączyć je do odpowiedzi na pozew, bądź późniejszym czasie zasygnalizowanym w odpowiedzi na pozew. Po trzecie treść protokołów rozpraw z innych spraw nie może zastępować dowodów w rozstrzyganej sprawie i naruszać zasady bezpośredniości. Rzeczą pozwanego było zaś wykazanie rozbieżności, czy niespójności między zeznaniami powódki w tamtych sprawach i w niniejszej w zakresie istotnym dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy.

O kosztach procesu orzeczono na mocy art. 98 § 1 i 3 k.p.c. zasądzając je od pozwanego jako przegrywającego proces na rzecz powódki. Na koszty te składały się: opłata sądowa od pozwu 718 zł, koszty zastępstwa procesowego pełnomocnika będącego adwokatem ustalone w oparciu o § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 20 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie w wysokości 2 400 zł oraz opłaty skarbowe od pełnomocnictw głównego i dwóch substytucyjnych 51 zł (3 x 17 zł).